భారత సర్వోన్నత న్యాయస్థానం

శంకర్ సీతారాం సొంటక్కె మరియు ఇతరులు

వర్సెస్

బాలకృష్ణ సీతారాం సొంటక్కె మరియు ఇతరులు

(మెహర్ చంద్ మహాజన్ ప్రధాన న్యాయమూర్తి , వివియన్ బోస్ మరియు గులాం హసన్ న్యాయమూర్తులు)

చట్టం:

సమ్మతి డిక్రీ–దాని యొక్క చట్టపరమైన ప్రభావం–మోసం వల్ల రాజీ పడలేదు, తప్పుగా సూచించడం,అపార్థం లేదా తప్పు–డిక్రీ దానిపై ఆమోదించబడింది– న్యాయ విచారణ అంశం (రెస్ జ్యుడికాటా)గా పనిచేస్తుందో లేదో– వ్యవహార స్మృతి(సివిల్ ప్రొసీజర్ కోడ్)–(చట్టం 1908లో వి)–ఆర్డర్ II, నియమం 2(3)–ముందు దావాలో దావాను ఉపసంహరించుకోవడం– అలా విస్మరించబడిన దావాకు సంబంధించి తదుపరి దావా నిషేధించబడింది.

సమ్మతి డిక్రీ అనేది ఆహ్వానం ద్వారా ఆమోదించబడిన డిక్రీ వలె పార్టీలపై కట్టుబడి ఉంటుందని బాగా స్థిరపడింది. మోసం, తప్పుగా సూచించడం, తప్పుగా అర్థం చేసుకోవడం లేదా పొరపాటు వల్ల రాజీ పడలేదని గుర్తించినట్లయితే, దానిపై ఆమోదించబడిన న్యాయ విచారణ అంశం (రెస్ జ్యుడికాటా) యొక్క క్టుదిట్టం చేసే శక్తిని (బైండింగ్ ఫోర్స్) కలిగి ఉంటుంది.

వాది తన దావాను ఒక నిర్దిష్ట తేదీ వరకు మాత్రమే ఖాతాకు పరిమితం చేసిన చోట, అతను తన దావాను ప్రత్యక్షంగా లేకుంటే పరోక్షంగా తదుపరి కాలం ఖాతాకు వదులుకుంటాడు, ఎందుకంటే వ్యవహార స్మృతిలోని ఆజ్ఞ (ఆర్డర్) II, నియమం 2(3)ప్రకారం ఒక వ్యక్తి కోర్టు అనుమతితో అతనికి హక్కు ఉన్న అన్ని ఉపశమనాల కోసం దావా వేయడం వదులుకుంటే, ఆ తర్వాత అతను వదిలేసిన ఏ ఉపశమనాల కోసం దావా వేయలేడు.

సివిల్ అప్పీల్ అధికార పరిధి: సివిల్ అప్పీల్ నం. 113 ఆఫ్ 1953. తీర్పు మరియు డిక్రీ నుండి ఉత్పన్నమయ్యే ఒరిజినల్ డిక్రీ నుండి, అప్పీల్ నెం.554, 1951లో బొంబాయిలోని హైకోర్టు (బావ్డేకర్ మరియు దీక్షిత్ జె.జె.) 25 మార్చి, 1952 నాటి తీర్పు మరియు డిక్రీ నుండి అప్పీల్, తేదీ జూన్ 30వ తేదీ, 1951, ఠాణా సీనియర్ డివిజన్ జాయింట్ సివిల్ జడ్జి కోర్టు, ప్రత్యేక దావా నం. 12, 1949లో.

అప్పిలెంట్ల తరపు కె.ఎస్. కృష్ణస్వామి అయ్యంగార్, (జె.బి. దాదాచాంజీ, వి.బి. రేగే మరియు గణపత్ రాయ్, అతనితో) ప్రతివాది నం. 1 తరపున ఎస్.బి. జాతర్, ఆర్.బి. కొత్వాల్ మరియు నౌనిత్ లాల్.

1954. ఏప్రిల్ 12. కోర్టు తీర్పును గులాం హసన్ న్యాయమూర్తి.
–ఈ అప్పీలు ఆ కోర్టు (బావ్డేకర్ మరియు దీక్షిత్ జె.జె.) మార్చి 25, 1952 నాటి డివిజన్ బెంచ్ తీర్పు మరియు డిక్రీకి వ్యతిరేకంగా బొంబాయి హైకోర్టు అనుమతి ద్వారా సమర్పించబడింది. సీనియర్ డివిజన్ ఠాణా యొక్క తీర్పు మరియు డిక్రీని జూన్ 30, 1951 నాటి సివిల్ జడ్జి సవరించడం.

ఉమ్మడి హిందూ కుటుంబానికి చెందిన ఆరుగురు సోదరుల మధ్య విభజన కారణంగా ఈ అప్పీల్ ఉద్భవిస్తుంది. ఉమ్మడి కుటుంబం కిరాణా దుకాణం, మద్యం దుకాణాలు, నిత్యావసర సరుకుల(రేషన్) దుకాణం, మోటారు-బస్సు సేవలతో పాటు "సొంటక్కె బ్రదర్స్" పేరుతో వడ్డీ వ్యాపారాన్ని కొనసాగించింది. కుటుంబానికి స్థిర మరియు చరాస్తులు కూడా ఉన్నాయి. బాలకృష్ణ సీతారాం సొంటక్కె సోదరులలో పెద్దవాడు మరియు ప్రస్తుత అప్పీల్లో వాది ప్రతివాది. అతను ఇకపై వాది అని సూచించబడతాడు.

1944 వరకు సోదరులు కలిసి జీవించడం మరియు కలసి మెలసి ఉండడం మరియు కుటుంబ వ్యాపారం నుండి వచ్చే ఆదాయాన్ని వాది వద్ద ఉంచడం సామాన్యమైన విషయం. ఏప్రిల్ 14, 1945 నుండి, పరిస్థితి మారిపోయింది మరియు పక్షాలు(పార్టీ) వివిధ వ్యాపారాల ద్వారా వచ్చిన ఆదాయాన్ని విడివిడిగా తమకు

కేటాయించుకోవడం ప్రారంభించారు. వాది మద్యం దుకాణాలు నడుపుతుండగా, అప్పీలుదారులుగా ఉన్న నిందితులు I మరియు 2 మోటారు-బస్సు సర్వీస్ వ్యాపారం నిర్వహిస్తుండగా, నిందితుడు నంబర్ 4 కిరాణా దుకాణం నడుపుతున్నాడు. మధ్యవర్తుల ద్వారా తమ మధ్య విభజన జరిపించాలని పక్షాలు(పార్టీలు) ప్రయత్నించినా ఆ ప్రయత్నం విఫలమైంది. జూన్ 29, 1945న, మొత్తం ఐదుగురు సోదరులు అన్ని వ్యాపారాల ఖాతాలతో సహా అన్ని ఉమ్మడి కుటుంబ ఆస్తుల విభజన కోసం వాదిపై దావా వేశారు. దావా 1945లో 39 నంబర్గా ఉంది. ఇది మార్చి 7, 1946న రాజీ పడింది. ఈ రాజీ ద్వారా 1942కి ముందు వివిధ వ్యాపారాల యొక్క అన్ని ఖాతాలు సరిగ్గా నిర్వహించబడ్డాయి మరియు చూపించబడ్డాయి, 1942 నుండి మార్చి 31, 1946 వరకు ఉన్న ఖాతాలను పరిశీలించడానికి మరియు ఆ తేదీ వరకు చెల్లించాల్సిన మొత్తాన్ని నిర్ణయించడానికి కోర్టు ద్వారా మధ్యవర్తులను నియమించడానికి పక్షాలు(పార్టీలు) అంగీకరించాయి. మధ్యవర్తులు ఖాతాలను పరిశీలించిన తర్వాత, మార్చి 31, 1946న కనుగొనబడిన నగదు నిల్వలో ప్రతి సోదరుడు ఆరవ వంతు వాటాను పొందవలసి ఉంది. ఉమ్మడి కుటుంబం యొక్క అన్ని చరాస్తులతో సహా అన్ని కుటుంబ వ్యాపారాల్లో ఉన్న సరంజామా (స్టాక్-ఇన్-ట్రేడ్)ను సోదరులందరికీ సమానంగా పంచాలి. రాజీలో భాగంగా మోటారు గ్యారేజీలో వాదికి ఆరవ వంతు వాటా ఉండాలని మరియు ప్రతివాదులు 1 మరియు 2 అతనికి ఆరవ వంతు ధరను చెల్లించాలని ప్రకటించింది. ఇవి రాజీ యొక్క భౌతిక నిబంధనలు. సోదరులలో ఒకరు చిన్న(మైనర్) మరియు చిన్నవాని(మైనర్) ప్రయోజనం కోసం రాజీని గుర్తించిన కోర్టు దానిని అంగీకరించింది మరియు జూలై 25, 1947న రాజీకి సంబంధించి ముందస్తు డిక్రీని ఆమోదించింది. సహజత్వానికి భంగం కలిగించే విధంగా ఏమీ జరగకపోతే, సంఘటనల క్రమంలో, విభజనకు సంబంధించిన తుది డిక్రీలో విచారణ ముగిసి ఉండేది. అయితే, వాది ఫిబ్రవరి 23, 1949న ఒక తాజా దావాను ప్రారంభించాడు, మార్చి 31,1946 తర్వాత నిందితులు నెం. 1 మరియు 2 ద్వారా నిర్వహించబడుతున్న మోటారు వ్యాపారంలో

లాభాలు మరియు ఆస్తులలో తన వాటాకు తన ఉపశమనాన్ని పరిమితం చేశాడు. అతని కేసు ఏమిటంటే, రాజీ త్వరితగతిన జరిగింది, ఏప్రిల్ 1, 1946 నుండి మోటారు వ్యాపారం యొక్క భవిష్యత్తు ప్రవర్తన గురించి రాజీలో అందించడానికి పార్టీలు విస్మరించాయి, మోటారు వ్యాపారం ఇప్పటికీ ఉమ్మడి కుటుంబ వ్యాపారమని మరియు అతనికి మార్చి 31, 1946 తర్వాత ఆ వ్యాపారం యొక్క ఖాతాలను అడిగే హక్కు ఉంది.

మోటారు వ్యాపారం మరియు కిరాణా దుకాణం యొక్క ఖాతాలు వాస్తవానికి ఏప్రిల్ 14, 1945 వరకు ఉమ్మడి కుటుంబ స్థితికి అంతరాయం కలిగించే తేదీ వరకు తీసుకోవాలని, తగిన చర్చల తర్వాత రాజీ పడ్డామని రక్షణలో వాదించారు, అయితే పార్టీలు, రాజీ మార్గంలో అన్ని కుటుంబ వ్యాపారాల ఖాతాని మార్చి 31, 1946 వరకు తీసుకోవాలని అంగీకరించాయి. న్యాయ విచారణ అంశం (రెస్ జ్యుడికాటా) ద్వారా దావా నిరోధించబడిందని కూడా వాదించారు. కేసులో రూపొందించిన సమస్యలపై సివిల్ జడ్జి దావా కాదని గుర్తించారు. 1945 నాటి మునుపటి దావా నం.39లోని నిర్ణయం కారణంగా నిరోధించబడింది, ఆ దావాలో నిర్ణయం మోసం మరియు తప్పుగా సూచించడం ద్వారా తీసుకోబడలేదు మరియు మునుపటి దావాలో రాజీ అనేది పొరపాటు లేదా అపార్థం వల్ల కాదు. ఇవి కనుగొన్నప్పటికీ, విభజన తర్వాత మోటారు వ్యాపారం ఉమ్మడి కుటుంబ వ్యాపారంగా నిలిచిపోయినప్పటికీ, కుటుంబంలోని కొంతమంది సభ్యులు దీనిని కొనసాగిస్తున్నందున వారి స్థానం తర్వాత భాగస్వామ్యం కొనసాగించే భాగస్వామికి సమానంగా ఉందని సివిల్ జడ్జి అభిప్రాయపడ్డారు. రద్దు చేయడం మరియు భాగస్వామ్య చట్టంలోని సెక్షన్ 37లోని సూత్రాన్ని వర్తింపజేయడం ద్వారా మోటారు వ్యాపారాన్ని నిర్వహిస్తున్న ఇద్దరు సోదరులు బాధ్యత వహించాల్సి ఉంటుందని అతను పేర్కొన్నాడు. తదనుగుణంగా అతను మోటారు వ్యాపారం యొక్క ఖాతాలను మార్చి 31, 1946 నుండి తీసుకోవలసిందిగా నిర్దేశిస్తూ ఒక ప్రాథమిక డిక్రీని ఆమోదించాడు, ఆ తేదీ వరకు చెల్లించాల్సిన మొత్తం చెల్లింపు కోసం తుది డిక్రీ

చేయబడుతుంది. మోటారు వ్యాపారాన్ని కొనసాగించిన వారు కాకుండా ఇతర సోదరుల వాటాలకు చెందిన మూలధనాన్ని ఉపయోగించడం ద్వారా సంపాదించిన లాభాలను నిర్ధారించడానికి ఖాతాలను తీసుకోవడానికి ఒక కమిషనర్ను నియమించారు. అప్పీల్లో , దీక్షిత్ జె. అంగీకరించిన బావ్దేకర్ జె, వ్యాపారాన్ని నిలిపివేసిన తేదీ వరకు ఖాతాలు తీసుకోవాలని మరియు తుది డిక్రీ తేదీ వరకు ఉండకూడదని ఆదేశించడం ద్వారా ట్రయల్ కోర్టు డిక్రీని సవరించారు.

ప్రస్తుత దావాకు సంబంధించిన చర్యకు కారణం మునుపటి దావాలో చర్యకు భిన్నంగా ఉందని విద్యాధిక న్యాయమూర్తులు అభిప్రాయపడ్డారు మరియు దావా న్యాయ విచారణ అంశం (రెస్ జ్యుడికాటా) లేదా సివిల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ యొక్క ఆర్డర్ II, రూల్ 2 ద్వారా నిషేధించబడలేదు. తాము కొన్ని వివాదాస్పద పరిశీలనలను బట్వాడా చేసిన తర్వాత, దీని గురించి మరింత వివరంగా ప్రస్తావించబడిన తర్వాత, మోటారు రవాణా వ్యాపారం యొక్క ఖాతాల కోసం సమ్మతి డిక్రీ స్పష్టంగా ప్రతికూలంగా లేదని వారు నిర్ధారించారు. చివరగా నేర్చుకున్న న్యాయమూర్తులు, కేసులోని వాదనలతో సంబంధం లేకుండా, ప్రతివాదులు సంఖ్యలు 1 మరియు 2 ఉమ్మడి కుటుంబ ఆస్తిని ఉపయోగించుకున్నారని మరియు వారు సహ-యజమానుల హోదాలో మరియు భారతీయ ట్రస్టుల చట్టం సెక్షన్ 90లో ఉద్దేశించినట్లుగా నిర్ధారించారు పార్టీలు ఉమ్మడిగా కలిగి ఉన్న ఆస్తుల ఉపాధికి ఆపాదించబడిన లాభాలకు ఖాతాలను అందించడానికి బాధ్యత వహిస్తుంది.

అప్పీలుదారుల తరపు విద్యాధిక న్యాయవాది వారికి వ్యతిరేకంగా నిర్ణయించిన అన్ని అంశాలపై హైకోర్టు అభిప్రాయాన్ని వ్యతిరేకించారు. విభజన కోసం దావాలో చర్యకు కారణం కుటుంబం విడిపోవాలనే కోరిక మరియు ఉద్దేశం అని, రెండు సూట్లలో చర్యకు కారణం ఒకేలా ఉంటుందని మరియు విడివిడిగా మరియు విభిన్నంగా ఉండదని అతను వాదించాడు. అందువల్ల, ఈ దావా న్యాయ విచారణ అంశం (రెస్ జ్యుడికాటా) సూత్రం ద్వారా మరియు సివిల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ యొక్క ఆర్డర్ II, రూల్

2 ద్వారా నిరోధించబడింది. భారతీయ ట్రస్టుల చట్టంలోని సెక్షన్ 90 వర్తింపు గురించి ఉన్నత న్యాయస్థానం అభిప్రాయాన్ని కూడా విద్యాధిక న్యాయవాది సవాలు చేశారు.

మార్చి 31,1946 వరకు అన్ని ఖాతాలను తీసుకోవడాన్ని పరిమితం చేయడానికి పార్టీలు అంగీకరించాయి మరియు ఆ తేదీకి మించి వాటిని తిరిగి తెరవడానికి మార్గాలు మూసుకున్నాయి. పార్టీలు పూర్తిగా పరిశీలించిన తర్వాత రాజీ కుదిరితే మరియు ట్రయల్ కోర్ట్ చేత మోసం, తప్పుగా సూచించడం, పొరపాటు లేదా అపార్థం వల్ల బాధించబడకపోతే–హైకోర్టు జోక్యం చేసుకోని అన్వేషణ – ఇది ఒకసారి ముగించబడిన విషయం. పరస్పరం బాహాబాహీగా వ్యవహరిస్తున్న పక్షాల(పార్టీ) మధ్య ఇప్పుడు మళ్లీ తెరవడం సాధ్యం కాదు. పార్టీలను ఖాతా వ్యవధిని మార్చి 31, 1946కి పరిమితం చేయడానికి దారితీసింది మరియు తుది డిక్రీ ఆమోదించే వరకు సాధారణంగా పొడిగించబడే తదుపరి అకౌంటింగ్ను ఆపివేయడం క్రింది పరిస్థితుల నుండి కనిపిస్తుంది. 1946 ఏప్రిల్ 1వ తేదీతో తాను నిర్వహిస్తున్న మద్యం షాపుల లైసెన్స్ గడువు ముగుస్తుందని వాదికి తెలుసు, లైసెన్స్ గడువు ముగిసిన తర్వాత తన సోదరులతో కలిసి ఉమ్మడిగా లేదా భాగస్వామ్యంతో కాకుండా ప్రత్యేకంగా మద్యం వ్యాపారాన్ని నిర్వహించాలని ఆరాటపడ్డాడు. అతను డిసెంబరు 12, 1945న ప్లీడర్ ద్వారా తన సోదరులకు ఈ క్రింది వాటిని తెలియజేస్తూ నోటీసు ఇచ్చాడు:–

"చెప్పబడిన ప్రదేశాలలో మద్యం దుకాణాల అనుమతి (లైసెన్స్) వ్యవధి మార్చి, 1946 చివరి నాటికి ముగుస్తుంది. అందువల్ల ఆ వ్యవధి ముగిసిన తర్వాత, నా క్లయింట్కి మీలో ఎవరితోనూ ఉమ్మడిగా లేదా భాగస్వామ్యంతో మద్యం షాపు వ్యాపారం చేయాలనే కోరిక లేదు. మళ్లీ, అతను ఏప్రిల్ 1, 1946వ తేదీ నుండి స్వతంత్రంగా తనకు చెందిన ఒకటి లేదా అంతకంటే ఎక్కువ మద్యం షాపులను అమలు చేయాలని భావిస్తున్నాడు. నా క్లయింట్ తన స్వంత బాధ్యతపై మూడవ పక్షాల నుండి రుణం తీసుకోవడం ద్వారా ఆ షాపుల వేలానికి (కొనుగోలు చేయడానికి) అవసరమైన డబ్బు చెల్లించబడుతుంది మరియు నా

క్లయింట్ ప్రస్తుతం కోర్టులో వివాదాస్పదంగా ఉన్న వ్యాపారాలు, ఆస్తులు మరియు నగదుతో మరియు పేర్కొన్న వ్యాపారాలు, ఆస్తుల్లోని లాభాలు మరియు ఆదాయాలతో సంబంధాన్ని(కనెక్షన్) కలిగి ఉండనివ్వడు. మీరు ఈ నోటీసు ద్వారా, ఈ విధంగా అతను కొనుగోలు చేసిన మద్యం దుకాణాలు అతనికి మాత్రమే చెందుతాయి మరియు మీలో ఎవరికీ సంబంధం లేకుండా అతను స్వతంత్రంగా నడుపుతాడని నా క్లయింట్ స్పష్టంగా తెలియజేస్తున్నాడు. 1 ఏప్రిల్, 1946 నుండి ప్రారంభమయ్యే కొత్త సంవత్సరానికి ప్రభుత్వ వేలంలో నా క్లయింట్ కొనుగోలు చేసే మద్యం దుకాణాలలో జోక్యం చేసుకోవడానికి లేదా జోక్యం చేసుకోవడానికి మీలో ఎవరికీ ఎటువంటి చట్టపరమైన హక్కు ఉండదు మరియు మీలో ఎవరైనా హానికరమైన ప్రయత్నం చేస్తే నా క్లయింట్ చెప్పిన వ్యాపారంలో స్వల్పంగానైనా జోక్యం చేసుకోవాలనే ఉద్దేశ్యంతో, నా క్లయింట్ కి కలిగే ఏదైనా హానికి మరియు అతనికి కలిగే ఇతర నష్టాలకు మరియు ఖర్చులకు మీపై పూర్తి బాధ్యత ఆపాదిస్తాడు మరియు మీపై తీవ్రమైన చట్టపరమైన చర్య తీసుకుంటాడని నా క్లయింట్ స్పష్టంగా తెలియజేస్తున్నాడు.

ఈ నోటీసు ఫిర్యాది యొక్క ఉద్దేశ్యానికి నిజమైన మార్గదర్శకతను అందిస్తుంది, ఇది అతను తన సోదరులను జవాబుదారీగా చేయకుండా తన కోసం ప్రత్యేకంగా మద్యం షాపులను నిర్వహించి, దాని లాభాలను సముపార్జించుకోవడమే తప్ప మరొకటి కాదు. అప్పు చేసి మద్యం షాపుల వేలం కోసం అతను నిజంగా లాభదాయక స్థితిలో ఉన్నాడు ఎందుకంటే అతని సోదరుల దగ్గర ఉన్న రూ. 3,000 బదులుగా అతని చేతిలో రూ. 13,000 నగదు ఉంది. మార్చి 31, 1946 వరకు మాత్రమే ఖాతాలు తీసుకోవాలనే రాజీలోని నిబంధన యొక్క ప్రాముఖ్యతను నోటీసు వివరిస్తుంది. మార్చి 31, 1946 తర్వాత తన ప్రత్యేక మద్యం వ్యాపారంలో తన సోదరులు జోక్యం చేసుకోవాలని వాది కోరుకోలేదు. తన సోదరులు నిర్వహించే ఇతర వ్యాపారాలతో తన సంబంధాన్ని తెంచుకోవాలని (పెరోఫెర్స్) అంగీకరించాల్సి వచ్చింది. ఈ ఏర్పాటు సహోదరులందరికీ స్పష్టంగా ఆమోదయోగ్యమైనది మరియు న్యాయమైనది మరియు

సహేతుకమైనది మరియు ఇతర పక్షాల కంటే ఏ పార్టీకి అనవసరమైన ప్రయోజనం కలిగించదు. ఇది మా నిర్మాణాత్మక రాజీ కావడం వల్ల, మోటారు వ్యాపారానికి సంబంధించి మాత్రమే తాజా దావాను దాఖలు చేయడం ద్వారా ఆ ఏర్పాటుపై వెనుకకు వెళ్లడంలో వాది ప్రవర్తన నిజాయితీగా ఉంటుంది. మునుపటి దావాలో దాఖలు చేసిన దావా, ఆ దావాలోని ఫిర్యాదిలు, కుటుంబ చర మరియు స్థిర ఆస్తులను పూర్తిగా విభజించాలని మరియు కుటుంబ వ్యాపారాలకు సంబంధించి అన్ని ఖాతాల తుది నిర్ధారణను కోరడంలో ఎటువంటి సందేహం లేదు. రాజీ తర్వాత వాది (బాలకృష్ణ) సివిల్ జడ్జి ముందు ఒక దరఖాస్తును దాఖలు చేశారు, దీనిలో అతను వివిధ వ్యాపారాల ఖాతాలు మార్చి 31, 1946 వరకు ఉండాలని రాజీలో అంగీకరించినప్పుడు, అతను ఒక నిర్దిష్ట తేదీ వరకు ఖాతాలను తీసుకోవలసి వచ్చినప్పుడు, ఆ తేదీ తర్వాత ఉన్న ఉమ్మడి కుటుంబ ఆస్తిని వాది మినహాయించి తమ కోసం కుటుంబంలోని కొంతమంది సభ్యులు మాత్రమే లాభాల కోసం ఉపయోగించకూడదని అతను భావించినందున, అతని చట్టపరమైన హక్కు గురించి తప్పుగా అర్థం చేసుకున్నాడు. 1946 మార్చి 31 తర్వాత ఉమ్మడి కుటుంబ వ్యాపారం పూర్తిగా ఆగిపోతుందని లేదా మధ్యవర్తులు లేదా కమీషనర్ల ద్వారా నడపబడుతుందని, తద్వారా వచ్చిన లాభాలను కోర్టులో జమచేస్తారని వారి వాటాల ప్రకారం పక్షాల (పార్టీల) మధ్య పంపిణీ జరుగుతుందన్న భావనతో తాను శ్రమించానని చెప్పాడు. దరఖాస్తు నవంబర్ 22, 1947న చేయబడింది. అయితే, అతని న్యాయవాది(ప్లీడర్), ఏప్రిల్ 6, 1948న ఇలా పేర్కొన్నాడు: "అప్లికేషన్లోని ఫిర్యాదు కోసం స్వతంత్ర దావా ద్వారా తన పరిష్కారాన్ని కొనసాగించాలని కోరుకున్నందున దరఖాస్తుదారుడు దరఖాస్తును విడిచిపెట్టాడు. "మరియు కోర్ట్ ఉత్తర్వును ఆమోదించింది, "అప్లికేషన్ అలా అదిమివేయబడదు కాబట్టి తొలగించబడింది." ఈ దరఖాస్తును ప్రస్తావిస్తూ ఉన్నత న్యాయస్థానంలోని విద్యాధిక న్యాయమూర్తులు ఈ విధంగా గ్రహిస్తున్నారు: "ఏప్రిల్ 1, 1946 తర్వాత అనేక వ్యాపారాల లాభాల గురించి నిజంగా మాట్లాడే ఆలోచన పార్టీల మనస్సులో ఉందని దీని నుండి స్పష్టంగా తెలుస్తుంది; కానీ ఇతర వ్యాపారాల ఖాతాలను

ఏప్రిల్ 1, 1946 తర్వాత తీసుకుంటామని అడగడాన్ని పార్టీలు పట్టించుకోవడం లేదు. వాటిలో ఒక వ్యాపారం మద్యం వ్యాపారం, ఇది మార్చి 31, 1946న ముగియాల్సి ఉంది.; కానీ మరొక వ్యాపారం కూడా ఉంది; అది కిరాణా దుకాణం, అది పెద్ద వ్యాపారం కాదు. అయితే అన్నీ అలాగే ఉన్నాయి, బలం ఉంది కాబట్టి, అప్పీలుదారుల తరపున ముందుకు వచ్చిన వాదనలో పార్టీల వైపు పర్యవేక్షణ జరిగినట్లు కాదు, కానీ పార్టీలకు తెలుసు. వ్యాపారాలు తరువాత కొనసాగవచ్చు; కానీ వాటిని కొనసాగించినట్లయితే, ఏప్రిల్ 1, 1946 తర్వాత తీసుకున్న వ్యాపారాల ఖాతాల కోసం రాజీ డిక్రీ ద్వారా అందించడం గురించి వారు ప్రత్యేకించి పట్టించుకోలేదు. "ఇదంతా చెప్పిన తర్వాత, రాజీ స్పష్టంగా ప్రతికూలంగా లేదని వారు నిర్ధారించారు. మోటారు వ్యాపారం యొక్క ఖాతా వాది యొక్క హక్కు. మేము ఈ తీర్మానాన్ని అంగీకరించలేము. పైన పేర్కొన్న పరిశీలనలు రాజీ యొక్క నిజమైన ప్రభావానికి సంబంధించి తప్పు లేదా అపార్థం గురించి వాది యొక్క కేసును ప్రతికూలంగా చూపాయి మరియు వాది ఖాతా హక్కును విడిచిపెట్టినట్లు చూపుతుంది కీలకమైన తేదీ తర్వాత మరియు పార్టీల స్థితి ఆ తర్వాత ఉమ్మడిగా ఉన్న కిరాయిదారులలో ఒకటిగా మారింది. వాది నిజంగా మోటారు వ్యాపారం లేదా వాస్తవానికి అన్ని ఇతర వ్యాపారాల ఖాతాలను 'చివరి డిక్రీ తేదీ వరకు తీసుకోవాలని భావించినట్లయితే, 31 మార్చి, 1946 గురించి ప్రస్తావించడంలో అర్థం లేదు. సాధారణ విషయంలో, కోర్ట్ ప్రాథమిక డిక్రీ ఆమోదించిన తర్వాత చివరి డిక్రీ తేదీవరకు మొత్తం ఆస్తిని అందరి మధ్యన కొలతలు మరియు హద్దులతో విభజించడం మరియు ఖాతాల పరిశీలనలో కనుగొనబడిన డబ్బులను అందించడం జరగాలి. కానీ ఖాతా వ్యవధిని పరిమితం చేసిన రాజీ కోసం, విభజన దావాలో, తుది డిక్రీ తేదీ వరకు అన్ని వ్యాపారాల ఖాతాలు తీసుకోబడినందున, వాది ఇప్పుడు కోరుతున్న ఉపశమనం పొందాడు. సంఘటనలను సహజంగా నివారించినందుకు మరియు 31 మార్చి, 1946 తర్వాత తీసుకోవలసిన ఖాతాలను నిషేధించడం జరిగినందుకు వాది స్వయంగా కృతజ్ఞతలు చెప్పుకోవాలి. మరోవైపు వాదికి ఈ విషయంలో నిజమైన

ఫిర్యాదు లేదు, అయితే నిందితులు నంబర్ 1 మరియు 2, మోటారు వ్యాపారాన్ని కొనసాగించినప్పటికీ, రెండు పాత మోటారు బస్సుల సహాయంతో కొంత డబ్బు సంపాదించి ఉండవచ్చు, పైన సూచించిన నోటీసు ద్వారా మద్యం వ్యాపారాన్ని నడపాలనే ఆసక్తి స్పష్టంగా ఉన్న వాది ఆ వ్యాపారం యొక్క ఫలాలను పొందకుండా నిరోధించబడలేదు. మోటారు వ్యాపారం ఏదైనా కొనసాగించినట్లయితే, వాది తన నష్ట భారాన్ని పంచుకోవడానికి అంగీకరించాడని ఊహించడం కష్టం. కాబట్టి, 31 మార్చి, 1946 తర్వాత మోటారు వ్యాపారంతో సహా ఉమ్మడి కుటుంబ వ్యాపారాలకు సంబంధించిన ఏదైనా ఖాతా తీసుకోవడం గురించిన అన్ని వివాదాల కోసం రాజీని ఒకసారి ముగించినట్లు మేము భావిస్తున్నాము మరియు వాది రాజీ నిబంధనలు మరియు సమ్మతి డిక్రీకి కట్టుబడి ఉంటాడు.

ఈ అన్వేషణ యొక్క స్పష్టమైన ప్రభావం ఏమిటంటే, వాది ప్రస్తుత దావాలోని ప్రశ్నను మళ్లీ చెప్పకుండా న్యాయ విచారణ అంశం (రెస్ జ్యుడికాటా) సూత్రం ద్వారా నిరోధించబడింది. సమ్మతి డిక్రీ అనేది ఆహ్వానం ద్వారా ఆమోదించబడిన డిక్రీ వలె పార్టీలపై కట్టుబడి ఉంటుందని బాగా స్థిరపడింది. రాజీ మోసం, తప్పుగా సూచించడం, అపార్థం లేదా పొరపాటుతో విఫలం కాదని కనుగొనబడింది, దానిపై ఆమోదించబడిన డిక్రీ న్యాయ విచారణ అంశం (రెస్ జ్యుడికాటా) యొక్క కట్టుబడి ఉండే శక్తిని కలిగి ఉంటుంది.

వ్యవహార స్మృతి (సివిల్ ప్రొసీజర్ కోడ్) యొక్క ఆర్డర్ II, రూల్ 2(3)లోని నిబంధనల ద్వారా వాది దావా నిషేధించబడిందని కూడా మేము అభిప్రాయపడుతున్నాము. వాది తన దావాను మార్చి 3, 1946 వరకు ఖాతాకు పరిమితం చేయడం ద్వారా, స్పష్టంగా చెప్పనవసరం లేకుండా, తదుపరి కాలానికి ఖాతాకు తన దావాను వదులుకున్నాడు. సబ్-రూల్ 3 స్పష్టంగా పేర్కొంటుంది, ఒక వ్యక్తి కోర్టు అనుమతితో తప్ప, తనకు అర్హమైన అన్ని ఉపశమనం (రిలీఫ్) కోసం దావా వేయడాన్ని మినహాయిస్తే, అతను అలా విస్మరించబడిన ఎలాంటి ఉపశమనం కోసం దావా వేయకూడదు. తదుపరి దావాలో చర్యకు

కారణం మొదటి దావాలోని చర్యకు భిన్నంగా ఉందని మేము హైకోర్టుతో ఏకీభవించము. మొదటి దావాలో చర్యకు కారణం తన సోదరుల నుండి విడిపోవాలని మరియు ఉమ్మడి కుటుంబ ఆస్తిని విభజించాలని వాది యొక్క కోరిక. ఆ దావా ఎటువంటి రిజర్వేషన్ లేకుండా మొత్తం ఆస్తిని స్వీకరించింది మరియు రాజీ పడింది, వాది మార్చి 31, 1946 తర్వాత మోటారు వ్యాపారానికి సంబంధించి ఖాతాకు తన క్లెయిమ్ను విడిచిపెట్టాడు. దావాలో కొంత భాగాన్ని అమలు చేయడానికి అతని తదుపరి దావా అదే కారణంతో స్థాపించబడింది. అతను ఉద్దేశపూర్వకంగా వదులుకున్న చర్య. కాబట్టి, రెండు దావాలలో చర్యకు కారణం ఒకేలా ఉండటం వల్ల, సివిల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ యొక్క ఆర్డర్ II, రూల్ 2(3) ప్రకారం దావా నిషేధించబడిందని మాకు స్పష్టంగా ఉంది.

వ్యవహార స్మృతి (సివిల్ ప్రొసీజర్ కోడ్)లోని న్యాయ విచారణ అంశం (రెస్ జ్యుడికాటా) మరియు ఆర్డర్ II, రూల్ 2(3) ద్వారా దావా నిషేధించబడింది, ఇండియన్ ట్రస్ట్స్ చట్టంలోని సెక్షన్ 90 యొక్క వర్తింపుపై తదుపరి ప్రశ్న ఏ పరిస్థితులలో తలెత్తదు.

ఫలితంగా మేము అప్పీల్ను అనుమతిస్తాము మరియు మొత్తం ఖర్చులతో దావాను తీసివేస్తాము.

అప్పీల్ అనుమతించబడింది.